

LBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
PETRICĂ IEPURAȘ

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

I	PETRICĂ IEPURAȘ AR VREA SĂ-ȘI SCHIMBE NUMELE	5	XIV	PETRICĂ LA ÎNGHESUIALĂ	49
II	PETRICĂ ÎȘI GĂSEȘTE UN NUME NOU	8	XV	NELU HÂRCIOG ÎL AJUTĂ PE PETRICĂ	53
III	PÂNĂ LA URMĂ, TOT NUMELE VECHI ERA MAI BUN	11	XVI	ROȘCULEȚ SPUNE O VERSIUNE FOARTE PROPRIE A PĂȚANIEI	57
IV	PETRICĂ IEPURAȘ ÎL PĂCĂLEȘTE PE JIMI PFU	15	XVII	ROȘCULEȚ APROAPE-L PRINDE PE PETRICĂ	60
V	ROȘCULEȚ DĂ DE BUCLUC	18	XVIII	NELU HÂRCIOG SE PREGĂTEȘTE DE IERNAT	63
VI	ROȘCULEȚ ÎL PĂCĂLEȘTE PE LĂTRUȘ	21	XIX	PETRICĂ ARE ÎNCĂ O SURPRIZĂ	66
VII	ROȘCULEȚ ÎL INVITĂ PE PETRICĂ LA O PLIMBĂRICĂ	23	XX	PETRICĂ ÎNCEARCĂ ȘI CU MONSENIORUL ȘORECARU	69
VIII	UN MIC DEJUN CU NOAPTEA-N CAP	27	XXI	FERICEL VEVEGRIU N-ARE TIMP DE DISCUȚII	72
IX	ROȘCULEȚ TRAGE O SPAIMĂ SORĂ CU MOARTEA	30	XXII	NEICA BILI OPOSUM LĂMUREȘTE LUCRURILE	76
X	PETRICĂ SE AMUZĂ DIN NOU	33	XXIII	PETRICĂ ARE O IDEE GENIALĂ	79
XI	UMBRĂ NEVĂSTUICEA SE RĂTĂCEȘTE	36	XXIV	PETRICĂ SE PREGĂTEȘTE DE HIBERNARE	82
XII	URZEALA CELOR DOI MIȘEI	41	XXV	NEICA BILI JOACĂ O FESTĂ	85
XIII	CUM A ÎNVIAT VULPE ROȘCULEȚ	45	XXVI	PETRICĂ ÎȘI ÎNVAȚĂ LECȚIA	89

Editura Anacronic
Domnești, România
www.anacronic.ro

Thornton W. Burgess
The Adventures of Peter Cottontail
Ilustrații Harrison Cady
Traducere și adaptare Brad Florescu
Redactor Cella-Maria Cujbă
Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Anacronic

© Editura Anacronic, 2025, pentru prezenta ediție

Tiparul executat de ArtPrint

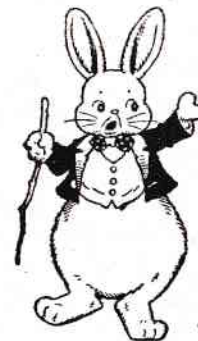
ISBN 978-606-95006-6-8

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Petrică Iepuraș / de Thornton W. Burgess ; il. de Harrison Cady ; trad. și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic, 2025
ISBN 978-606-95006-6-8

I. Cady, Harrison (il.)
II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

PETRICĂ IEPURAȘ AR VREA SĂ-ȘI SCHIMBE NUMELE

– *Petrică Iepuraș... Petrică Iepuraș!* Nu pricep de ce am primit un nume așa banal. Acum, lumea râde de mine, dar dacă aș avea un nume mai deosebit, m-ar lua toți în serios. Unii zic că numele nu contează, dar eu nu sunt de acord. Uite, dacă aș face vreo ispravă măreață, nimeni nu i-ar da importanță. Și asta pentru că a fost făcută de „Petrică Iepuraș”.

Petrică vorbea de unul singur în gura mare. Ședea în Bătrânul Zmeuriș și fața lui simpatică se schimonosise de ciudă. Soarele strălucea, Brizuțele Vesele dănuiau peste Lunca Verde, păsările ciripeau, iar fericirea zglobie a primăverii pătrunsese pretutindeni. Pretutindeni, mai puțin în sufletul lui

Petrică Iepuraș, care era potopit de supărare. Ce prostie, să fii supărat pe propriul nume! Și totuși, e lumea plină de prostuți ca Petrică.

– Ei, și ce-o să faci?

Glasul care se auzise îl făcu pe Petrică să sară în sus și să-și întoarcă fulgerător privirea. La capătul uneia dintre potecile secrete din Zmeuriș se ițea moaca sconcsului Jimi Pfu. Rânjea, iar după rânjetul acela, Petrică își dădu seama că Jimi îl auzise mai devreme. Nici nu știa ce să mai zică. Stătea bleg și rușinat, cu ochii în pământ.

– Tu trebuie să înțelegi o chestie, spuse Jimi.

– Ce chestie? întrebă Petrică.

– Chestia următoare:

*Poa' să te cheme Caesar, Socrate sau Costel,
Un nume-i doar un nume și faci ce vrei din el.
Depinde doar de tine cum ești știut în lume:
Cu nume de rușine sau după bun renume.
Prin tot ceea ce faci, prin ceea ce gândești
Tu numele-ți înalți sau îl batjocorești.
E doar un nume, zic, și ține doar de tine
Să sune foarte rău sau foarte, foarte bine.*

Petrică se uită chiorăș la Jimi și zise:

– Nu-mi place să mi se țină predici.

– Da' nu-ți țin nicio predică, răspunse Jimi.

Doar îți spun ceva ce ar fi trebuit deja să știi. Ei, și,

dacă nu-ți place numele tău, de ce nu ți-l schimbi?

– Ce-ai zis? aproape că țipă Petrică.

– Dacă nu-ți place numele, de ce nu ți-l schimbi? repetă Jimi.

Petrică se ridică. Toată supărarea i se ștersese de pe chip.

– M-am... m-am gândit și eu la asta, zise el rar și apăsător. Dar crezi că se poate, Jimi Pfu?

– Floare la ureche, răspunse sconcsul. Alege-ți un nume care-ți place și zi-le prietenilor tăi să te strige doar așa.

– Cred că așa o să fac! chiui Petrică.

– Păi atunci să-mi zici și mie ce-ai hotărât, spuse Jimi și porni spre casă pe Cărăruia Cocârjată.

Tot drumul până acasă, Jimi chicoti gândindu-se ce neghiobie era din partea lui Petrică să vrea să-și schimbe numele.

II

PETRICĂ ÎȘI GĂSEȘTE UN NUME NOU

Petrică își cam pierduse pofta de mâncare. Iar când Petrică nu are poftă de mâncare, poți fi sigur că-l preocupă ceva foarte important. Sau ceva ce i se pare lui important. Petrică se hotărâse: avea să-și schimbe numele. *Petrică Iepuraș* i se părea mult prea banal. Se tot gândi la un alt nume, dar niciunul nu-l mulțumea cu

adevărat. Se gândi, se gândi, se răzgândi, se gândi, se răzgândi, până-și pierdu de tot pofta de mâncare.

Jimi Pfu știa că Petrică e nemulțumit de numele actual. Chiar el îl sfătuiuse să și-l schimbe. Lui Jimi i se păruse o glumă foarte bună și dădu de veste prin luncă și prin pădure că pe Petrică l-a apucat să-și schimbe numele. Toți râseră de se tăvăliră de neghobia lui Petrică și stabiliră să-l facă de tot hazul când iepurele le va spune ce nume și-a ales.

Într-o dimineață, Petrică ședea la marginea Zmeurișului Bătrân, când pe deasupra apăru, zburând destul de jos, Monseniorul Șorecaru.

– Bună dimineața, respectabile Petrache, îl salută Monseniorul cu un zâmbet ghiduş.

În primul moment, Petrică nu-și dădu seama că păsăroiul vorbea cu el, dar, când se prinse, era prea târziu: Monseniorul Șorecaru se înălțase deja în înaltul cerului foarte albastru.

– Petrache... Petrache... tot repetă Petrică până-i înflori un zâmbet în colțul gurii.

Petrică Iepuraș e prea de muțunache,

Ce-ai zice să mă cheme Petrache Iepurache?

Da, cu cât repeta noul nume, cu atât îi plăcea mai mult.

– Petrache Iepurache... Petrache Iepurache! Sună mult mai bine decât Petrică Iepuraș. Da, nene,

fix ăsta-i numele care-mi trebuia! Acum le trimit vorbă prietenilor mei că de azi nu mai sunt Petrică Iepuraș, ci Petrache Iepurache.

Petrică sări și își pocni călcâiele unul de altul, cum face de obicei când e fericit. Apoi își aminti că un nume deosebit ca Petrache Iepurache se cere purtat cu demnitate. Se opri din pocnit călcâiele și se apucă să învețe cum să pară important. Dar, mai întâi, le chemă pe Brizutele Vesele și le rugă să dea de veste tuturor prietenilor săi că de-acum înainte nu va mai răspunde la numele de Petrică Iepuraș, ci doar la Petrache Iepurache. Era foarte sobru, serios și gomos când vorbea cu Brizutele. Acestea se abținură cu greu să nu râdă, însă, după ce plecară să ducă mesajul, izbucniră în hohote zglobii. Ce aiureală îi trecuse prin cap lui Petrică!

Încă râzând, dădură de veste tuturor viețuitoarelor din luncă și din pădure:

*Cică numele cel vechi
Era prea de mușunache,
Iar de astăzi se prezintă
Ca Petrache Iepurache.*

În vremea asta, Petrică făcea repetiții în Zmeurișul Bătrân: învăța să-și dea aere și să pară sobru și important, ca să-și potrivească purtările după numele lui cel nou și deosebit.

III

PÂNĂ LA URMĂ, TOT NUMELE VECHI ERA
MAI BUN

Bobi Raton și Jimi Pfu unelteau ceva. Când se întâlnesc Bobi și Jimi să pună ceva la cale, poți fi sigur că urmează cine știe ce boroboață.

Dacă i-ar fi văzut Petrică Iepuraș, ar fi intrat la bănuiele și n-ar mai fi fost așa de vesel. Dar nu-i văzuse. Era prea prins să învețe cum să-și dea aere ca să se asorteze cu numele cel nou. Se umflă în pene și o porni bătos spre Zâmbăltoacă, să-l viziteze pe Toni Bizam¹.

Dacă se întâmpla să-l strige cineva pe numele cel vechi, Petrică se făcea că n-aude. Se făcea chiar că n-auzise în viața lui numele acela și că nu se recunoștea în el. Lui Bobi Raton și lui Jimi Pfu, toată treaba asta li se părea de râsul lumii. Hotărârea să-l ia în târbacă pe Petrică și să-l facă să vadă și el cât e de caraghios. Da, uneltiseră să-l învețe minte. Bobi dădu fuga să-l anunțe pe Vulpe Roșculeț că Petrică tocmai o luase spre Zâmbăltoacă. Dacă i-ar fi ținut calea, ar fi putut să-l înhațe la întoarcere.

Jimi îi căută pe Cioară Negruțu și pe Sami Gaiță, le împărtăși planul său și le ceru ajutorul. Bineînțeles, cei doi acceptară să-l ajute. Apoi, Jimi plecă să vorbească și cu Monseniorul Șorecaru. Acesta rânji și se învoi să pună umărul la plan. După toate astea, Bobi și Jimi se ascuseră undeva de unde puteau urmări ce se întâmplă.

Petrică ajunsese la Zâmbăltoacă și acum ședea pe mal admirându-se în oglinda apei, în timp ce discuta cu Toni Bizam. Tocmai îi spunea lui Toni că dacă-l strigă cineva pe numele cel vechi, el nici nu aude. Când, de nicăieri, apăru Cioară Negruțu.

– Hai, noroc, Petrică Iepuraș! Tocmai te căutam. Am un mesaj foarte important pentru tine! strigă Negruțu.

Petrică se prefăcea că nu-l aude și vorbea mai departe cu Toni. Dar îl ardea curiozitatea să afle ce era cu mesajul acela.

– Hei, Petrică Iepuraș, ai surzit? strigă din nou Negruțu.

Toni Bizam privi în sus la Negruțu și-i făcu cu ochiul:

– Nu-i niciun Petrică Iepuraș pe-aici. Dânsul e Petrache Iepurache.

– Aaaa, făcu Negruțu. Eu am un mesaj pentru Petrică Iepuraș, e ceva ce trebuie neapărat să-i transmit. Păcat că nu-i aici.

Și, zicând asta, Cioară Negruțu își luă zborul, chicotind pe înfundate.

Pe chipul lui Petrică se citi stânjeneala, dar nu scoase nicio vorbă. Cum ar fi putut s-o facă, după ce s-a grozăvit atâta că el nici nu-i aude pe cei care-l strigă *Petrică Iepuraș*? Nu trecu mult și la Zâmbăltoacă ateriză Sami Gaiță. Părea foarte agitat:

– Ehei, Petrică Iepuraș, ce bine c-am dat de tine! Am vești foarte importante să-ți aduc.

Cu sforțări supraiepurești, Petrică rămase nemișcat, prefăcându-se că n-a auzit.

– Dânsul se intitulează Petrache Iepurache, îl